

סוכות תשפ"ג

**התבוננות והעצמה אישית
בפרשיות ובמועדים**

משה יהודה וייסמן

להארות mosh4129544@gmail.com

איכה

החתונה הגדולה כבר כאן!!

על הנקיון והרעננות. ואם נתנהג וניקה את האוצרות המדהימים של הימים הבעל"ט יעלה בידינו לשמור את התכונה הזו למשך השנה הלאה, אמנם זה יהיה הרבה יותר קשה אבל זה לא יעלם בבחינת 'ולא נודע כי באו על קירבנה'

ומחמת כן שאת התכלית הזו שעברנו בעשי"ת רצונו ית' שניקה לכל ימי השנה וכפי שיראה בס"ד לכך באהבתו הרבה העניק לו את שמונת הימים הבעל"ט ובמיוחד הימים הנפלאים שבין יוה"כ פ' לסוכות שמצריכים מאמר בפ"ע. שבבחינה מסויימת הם גדולים יותר מהסוכות עצמו! ואל ישאל השואל היתכן? התשובה היא שההכנה למצווה גדולה יותר מהמצווה. וביאורו של דבר כשאדם עושה מצווה הרי שרק בזמן עשיית המצווה הוא שומר לא לערב בה ענינים אחרים. וכשגומר את המצווה תם הטקס.. אבל אבל בכדי שהוא יהיה מוכן וכשיר לקיים את המצווה הוא מוכרח לשמור ע"ע לזמן ממושך וארוך מכל מיני גורמים שיכולים להורידו מהקדושה והמוכנות למצווה, ולכך גדולה ההכנה למצווה מהמצווה עצמה וה"ה בהני יומי [כמובן על קצה המזלג]

**את הרעיון כבר בישראלנו הגיע הזמן להתחבר
לענין באופן מעשי**

בס"ד נעמוד בתח"ד בקצרה על הבחינות של מערכת הימים של ר"ה יוה"כ פ' וסוכות. עפ"י חלוקת ג' ספירות. ואח"כ נרחיב יותר ברעיון של סוכות ושמי"ע מתורתו המדהימה של

1 נא לשמור על הנקיון!

2 מערכת ירח האיתנים פרוסה בחלוקה של חכמה בינה ודעת בשפה השווה לכל נפש גם לאלה שלא גמרו תיכון...

3 מפחדים מספירות.. אל תעזבו את המאמר העיקר לפניכם: תמונה חדשה במשמעות חג הסוכות על מדברי הנתיבות שלום זיע"א.

4 מה הסיפור שבקיום מצוות סוכה ושבת נעשים שותפים כמעשה בראשית

5 יש לנו רצף של יו"ט ושבתות האם יש איזה חילוק בפנימיות ביניהם?

6 מדוע לא ניסו את הגויים במצוות תפילין שאותה ניתן לקיים גם בסביבה ממוזגת?

7 מי כעמך ישראל ומהי הבטרייה שמניעה את הסיסמא הנצחית הזו?

הכל מתוך SWEET כפה במח ובלב

בידינו לשמור על המתיקות!

ברוך ה' שהחיינו וקיימנו לעמוד בהני יומי 'שהם ממש בבחינת ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיק מיין כל מי שעדיין לא התבלבל ממרוץ ההכנות לחג הסוכות חש באופן הברור ביותר במתיקות בתפילה מתיקות בלימוד מתיקות בשמירת העינים מתיקות בשמיה"ל. בכל דבר רוחני. זה לא מיסטיקה זה חשבון פשוט שגם נהג משאית מבין, פשוט עברנו נ-ק-ו-י!-frees! מה שמוטל עלינו בימים הללו ובמהלך חג הסוכות זה לשמור

הנתיבות שלום זיע'א ובס"ד נכנסים פן מעשי לדברים כך שגם מי שנרתע מלעייין בתורה של ספירות ירוויח את עיקר המאמר.

כידוע ג' הספירות הראשונות הם חכמה בינה ודעת הידועים בר"ת חב"ד [ששומעים את המושג ספירות כבר חושבים שהולכים עוד רגע להתחשמל.. אז ממש לא, וקיצורו של דבר, הקב"ה מהווה את הבריאה בעשר הארות – ספירות ומעליהם יש את הכתר [שנפרדנו ממנו ביוהכ"פ שכולו רחמים מעל ההבנה] ישנם הבדלים בין הבחינות הללו. **ר"ה הוא בחינת חכמה** מה זה חכמה? התניא מבאר שחכמה זה כח מה! כלו' עולה לך רעיון או הברקה על ענין מסוים בלא הבנה אבל הרעיון כבר נמצא אצלך מה זה?. **בינה זה שלב שני** שהנך כבר מבין את הענין כיצד הוא פועל ועובד יש לך תמונה יותר מושלמת לרעיון.

דעת – אתה כבר נכנס לשלב המעשי כיצד אני מיישם בפועל את הרעיון עם ההבנה שלו. עד כאן זה הביאור של ג' הספירות כעת נבאר את ירח האיתנים בהני ספירות. בר"ה עלה בנו הרעיון 'תן פחדך' וידע כל פעול' ואתה הוא מלך א-ל חי וקים' זהו אנו עבדי המלך נקודה. **זהו הכח מה הרעיון שהבריך ברק!** טוב, מה, ואיך נעשה את זה? לכך יש לנו עשי"ת שבהם אנחנו מתבוננים ומבינים ביתר שאת כיצד לעבוד את השי"ת וכיצד ממליכים אותו ומתקנים מעשינו לפי רצונו **זהו שלב הבינה**. הכל טוב ויפה לכמה ימים נו, איך ממשיכים הלאה אם כל ההתחדשות הזו, אולי היא יפה לכמה ימים, השאלה היא בחיי המעשה האם היא ברת מימוש? כאן מגיע חג הסוכות אנו נכנסים בדיוק בחג האסיף הבית מלא תבואות, כל עמלנו מהשדה אנו מניחים בבית ויוצאים לדירת ארעי. מניחים את הכל בחוץ וחיים שבעה ימים באש"ל מלא בצילא דמיהמנותא אנו לומדים ומלמדים את הגוף והנשמה כיצד הגשמיות היא מעטפת לרוחניות. בכל דבר

בסוכה אנו מכוונים לרצון האלוקי לישב בסוכה להאמין שהוא מביא את המזון והאוכל וד' הכתלים וכל מה שאנחנו אספנו הכל קישקוש ומשחק! במציאות הוא היווה ופעל את הכל. **זהו הדעת! להתחבר כפן המעשי של הדברים**

אחרי חזרה גנרלית כזו אפשר לצאת לדרך לשנה חדשה עם הרבה תבונה שכל מה קורה לך זה מהקב"ה הוא עשה והוא עושה ואתה לא עשית ולא תעשה אז כל ההסתכלות על החיים משתנה ולא בכדי אסור לכעוס בסוכה. למה את כעוס? כי לא מסתדר לך כמו שאתה רוצה, נו, עדיין אתה אוזח עצמך כבעלבוסט בעולם, א"כ שכחת מה תפקיד הסוכה!

כסוכות אנו מקבלים שותפות במעשה

בראשית ביוהכ"פ לא בר'ה לא רק בסוכות

מה קרה כאן?

כעת נכנס בס"ד לרובד פנימי ומדיהם במהות חג הסוכות הבעל"ט וכאמור מת' הנתיבות שלום זיע"א **בבאה'ט סי' תרלט** מביא בשם תש' מהרי"ו שכל המקיים מצוות סוכה נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית! לא פחות. מה הסיפור של מצוות סוכה שקיומה מקנה שותפות לקב"ה במעשה בראשית? ויותר מכך יש להבין הגמרא מכנה את הסוכה כמצווה קלה, האם בעשיית מצווה קלה נעשים שותפים לקוב"ה ואילו במצווה כבידה לא נעשים שותפים במעשה בראשית?

אמנם בגמרא בשבת קיט' מצינו עוד ענין שבעשייתו משתתפים עם הקוב"ה במעשה בראשית אמר רב המנונא: כל המתפלל בערב שבת ואומר ויכלו - מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, ואם בשני העשיות הללו נעשים שותף לקוב"ה ודאי הוא שיש משותף רחב מאוד ביניהם ולכך ננסה לעמוד על היחודיות

האופפת את ב' עשיות אלו שמקנים זכות לא שגרתית להיות שותף בבריאת העולם!

בספה"ק תורת אבות מבאר את החילוק שיש בין שבת ליו"ט בדרך משל מעשה במלך שהרחיק את בנו מלדור בקביעות בביתו אך קבע לו זמן שיתייחד ויפגש עמו. בזה יש ב' אפשרויות או שהמלך יביא את בנו לביתו ובכך הוא מעלהו אליו. ויש והמלך ירד לבקר את בנו במקומו של הבן אבל לא יעלהו לביתו.

בשבת אין צורך לצוות על שמחה הנישואין

עצמם אין שמחה למעלה מהם

אומר התורת אבות שבת היא בחינה שהקב"ה מעלה כל יהודי ביתו ובהיכלו כולו ואומר כבוד. יו"ט הוא בחינה שהקב"ה יורד אל כל יהודי.

הנקודה שבשבת הקב"ה מעלה אליו כל יהודי זה לא סתם ענין גבוה יותר שאנו באים לקוב"ה, אלא יש כאן משהו עמוק ומשמעותי הרבה יותר שב'ק היא בחינת נישואין בין הבו"ת לעם ישראל! כדברי המדרש שהשבת חיפשה בן זוג אמר לה הקב"ה כנסת ישראל יהיה בן זוגך כל' שבת היא בחינת נישואין.

וכתב האבודרהם לבאר את לשונות התפילה שמתבארים לפי"ד כמין חומר בכל שלושת שלבי הנישואין. בליל שבת זהו מעשה הקידושין - 'אתה קדשת'. בשבת בבוקר החתן שולח מתנות וסבלונות - 'שמח משה במתנת חלקו. ועכשו נשאר להגיע לפיסגת הנישואין היחוד זהו בעת רעווא דרעוויין גבוה מעל גבוה לכך אנו אומרים אתה אחד ושמןך אחד אין לכנסת ישראל מעצמה כלום היא כולה מתבטלת בקוב"ה במנחה זהו עוצם הזמן הנשגב של של"ס שמסוגל לתשובה יותר מכל זמן כיוון שיש את השפעת הביטול של כלל ישראל לקוב"ה זהו המסוגל ביותר לתשובה.

לאחר שהסכתנו שמוע במעלת השבת מתבארים דברי הספרי כפר' בהעלותך כמין חומר 'וביום שמחתכם' אלו השבתות! מהיכן שמענו על מצות שמחה בשבת זה לא מובא לא

בהלכה ולא בגמרא מה שידוע לנו זה רק וקראת לשבת עונג לא יותר מכך. אולם לפי"ד הקושיא לא מתחילה בכלל, משום שביו"ט צריך לצוות על היהודי לשמוח כי אי"ז יום חתונה עם הקוב"ה אלא הקב"ה יורד אלינו. אבל ביום החתונה של כל יהודי עם בוראו אין לך שמחה גדולה מעצם היום וא"צ לצוות על השמחה!

הביאני המלך חדריו בסוכות!

והשתא דאתינן להכא ניתן לבאר את המשותף בין סוכות לשבת כמבואר בספרי הכוונות שכל הימים נוראים הם הכנה לנישואין עם הקב"ה בסוכות ועולה על כולנה שמי"ע שהוא בחינת היחוד ממש עם הקב"ה בלא שום אומה אין שבעים פרים יש פר אחד לחיבור של הקב"ה - כלל ישראל! ואמנם בסוכות נצטוונו על השמחה כי אמנם אי"ז כיום הבת לגמרי אבל בדרגה שהקב"ה יורד אלינו זהו זמן מעל כל המועדים שיש גם בחינת הביאני המלך חדריו. וזהו הרמז בסוכות תשבו שבעת ימים ר"ת שבת, כי בשניהם יש את בחינת הביטול שאנו שובתים לגמרי ממעשינו הפרטיים ומוסרים את כל חיי החולין שלנו לש"ש מא' ועד ת' וכן הוא בשבת אנו שובתים לגמרי ובוה מעידים קבל עם ועדה כי כל שיתא יומין מיניה מתברכין הבו"ת מהווה את כל השוע הבא ביום אחד ואנו לא עושים מ-א-ו-מ-ה! מה שנעשה בשבוע לאחמ"כ זהו משחק ודמיון אבל הכל כבר עשוי!

כעת אתינא לדברי המהרי"ו כל המקיים מצות סוכה נעשה שותף לקוב"ה במעשה בראשית מדוע? מה קרה, מה השתנה כאן משאר מצוות? התשובה היא מחמת שבקיום מצוות סוכה אנו מקבלים את בחנית הנישואין עם הקוב"ה א"כ החיבור עם הקוב"ה מזכה לנו שותפות במעשה בראשית!

**מנסיים את הגויים במצווה קלה, מה הראי'
שאכן הם מסוגלים להתקשר עם הבוי"ת?**

אחרי שהתחווירו לנו דברי הבאה"ט נשוב לדברי הגמרא הידועה בתחילת מס' ע"ו יתנו עידיהם ויצדקו. אמרו לפניו: רבש"ע, תנה לנו מראש ונעשנה, אמר להן הקדוש ברוך הוא שוטים שבועלם, מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, מי שלא טרח בערב שבת מהיכן יאכל בשבת? אלא אף על פי כן, מצווה קלה יש לי וסוכה שמה, לכו ועשו אותה. ומי מצית אמרת הכי? והא אמר רבי יהושע בן לוי, מאי דכתיב: אשר אנכי מצוך היום? היום לעשותם - ולא למחר לעשותם, היום לעשותם - ולא היום ליטול שכר! אלא, שאין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו. ואמאי קרי ליה מצווה קלה? משום דלית ביה חסרון כיס. מיד כל אחד [ואחד] נוטל והולך ועושה סוכה בראש גגו, והקדוש ברוך הוא מקדיר עליהם חמה בתקופת תמוז, וכל אחד ואחד מבעט בסוכתו ויוצא, שנאמר: ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו. בגמרא זו עסקו בה רבים מפרשני המקרא והתלמוד מדוע ניסה אותם הקב"ה במצוות סוכה וביותר שהיא מצווה קלה כלום איזה מבחן יש בזה, האם זה סימן שהם ראויים לקבל שכר כישראל?

התשובה לכך משום שתכלית ברית התורה והמצוות עם הקוב"ה הוא בכדי להביא את היהודי להידבק בקונו שהוא ממש כנישואין עם הקב"ה וזה התכלית. א"כ אם אומ"ה חפצים להיות כישראל אזי הקב"ה יתן להם מצוות סוכה שאופיה ותכליתה להיות דבוק בקוב"ה ובזה הם ייבחנו ויתבררו האם הם שייכים בקטגוריה הזו של נישואין עם הקב"ה או לאו. כידוע חיי נישואין הם ממש כמגננון בורסה עליות ירידות, לא תמיד הכל רודו ובדווקא באופן זה אלו חיי נישואין תקינים. עם הכל בקו ישר סימן שמישהו כאן הלך לעולמו..

[כידוע בא.ק.ג. ולכל זוג יש א.ק.ג. משל עצמו] ואם הכל לא שוברים כלים. כולם יודעים שזהו חלק אינטגרלי מחיי הנישואים עליות ומורדות. ממילא גם במצוות הסוכה גם אם אנו מצטערים בקיומה אין לנו איזה כעס על הקוב"ה שאנו יוצאים ממנה, מחמת שאנו מאושרים בקנין הנצח הנישואין עם הבוי"ת זה לא משנה אם זה בסוכה או במחסן או בקראוון. ויותר מכך בחופה עצמה החתן מאושר בעצם הנישואים עם זוגתו גם עם זה באוגוסט על שפת הכינרת ומצחו נהפך למפל הנסתר... וכידוע היו צדיקים שנשארו בסוכה עם הגשם כי לא חשבו זאת לפטור כלל מחמת הערבות והשמחה שהיה להם בחופה - הסוכה, וא"כ לא היה להם פטור של מצטער, זהו סממן של נישואין אמיתיים.

[מי כעמך ישראל כמה סבלו היהודים על נישואיהם עם הקב"ה 'ובכל זאת שמך לא שכחנו' 'אנו ליה- ועינינו ליה- כל הסליחות מלאים מזה מה שמניע את הכח הנצחי הזה הוא האושר הפנימי בנישואין עם הבוי"ת אבל אומ"ה הם לא בפרשה בכלל אין להם שום אושר בכך ברגע שהם לא פיזית עטופים בקוב"ה ע"י המצווה הם מיד בועטים ובוגדים בו. זהו באמת האופי הדתי של הגויים או שהם פרושים לגמרי או שהם טמאים לגמרי ומינה אתה שומע שגם שהם פרושים זה משחק מכור, כי אם אין אושר בחיבור במה שאדם מאמין בו, אלא הכל נע על בסיס מצבים וריגושים הקשר לא יכול להחזיק זמן רב ובטח לא מאחורי הפרגוד.

וא"כ בחסדי הבוי"ת התבאר לנו מהות הסוכה ותפקידינו בתוכה להפקיר עצמנו לקוב"ה זהו בחינה של חתונה שהמקבל מבטל עצמו למשפיע. י'ר שנזכה כולנו להוות כלי קיבול לקבל את כל האורות הכבירים של הביאני המלך חדריו ובשמי'ע נגילה ונשמחה כך בדייקא רק בכלל ישראל! אגטען יו'ט!